

Sygn. akt II AKzW 127/20

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2020 roku

**Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:**

**Przewodniczący: SSA Mirosław Ziąja**

Protokolant: Kamil Klupś

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Katowicach del. do Prokuratury Regionalnej w Katowicach Jolanty Tałaj

po rozpoznaniu w sprawie **J. K.**

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 30 grudnia 2019 roku, sygn. akt VII Kow 5561/19

w przedmiocie odmowy udzielenia dalszej przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. oraz art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

**postanawia:**

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

## UZASADNIENIE

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Przeprowadzona przez Sąd Apelacyjny kontrola odwoławcza przekonuje, że Sąd Okręgowy w Gliwicach prawidłowo wskazał, że w niniejszej sprawie brak jest podstaw do udzielenia J. K. dalszej przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności na podstawie art. 153 § 1 k.k.w., tj. z uwagi na ciężką chorobę uniemożliwiającą wykonywanie kary. Za ciężką chorobę uznaje się taki stan skazanego, w którym odbywanie kary w zakładzie karnym może zagrażać życiu lub spowodować dla jego zdrowia poważne niebezpieczeństwo.

W treści wniesionego zażalenia nie wskazano żadnych okoliczności, które mogłyby przemawiać za odmienną oceną wniosku skazanego.

Ustalenia i ocena Sądu Okręgowego w Gliwicach znalazła oparcie w opinii biegłego kardiologa M. W. z dnia 26 grudnia 2019 r., która jest rzeczowa, jasna, wydana została na podstawie przedłożonej biegłemu dokumentacji z placówek, w których miał on udzielaną pomoc medyczną oraz w których był badany i konsultowany medycznie i w oparciu o zawarte w nich informacje jak też osobistego badania skazanego, co pozwoliło wyprowadzić końcowe wnioski, w których stwierdził, że stan zdrowia J. K. jest dobry, bez cech niewydolności krążenia, co też znalazło potwierdzenie podczas wizyt w poradni kardiologicznej. Stan kliniczny oraz wyniki badań wskazują, że obecnie nie ma potrzeby ablacji czy implantacji układu stymulacyjnego serca, chociaż znajduje się on z tego powodu od kilku lat w grupie obserwacyjnej. Podważanie przez skazanego przedmiotowej opinii biegłego kardiologa, na której oparł się sąd penitencjarny, nie może zostać zaakceptowane. Skazany nie wykazał żadnych rzeczowych argumentów, które

mogłyby kwestionować kompetencje wymienionego powyżej biegłego i wnioski opinii, natomiast jego wywody mają charakter czysto subiektywny. Podkreślić należy, że biegły kardiolog M. W. wydając przedmiotową opinię wziął pod uwagę dokumenty, jakie skarżący dołączył do przedmiotowego zażalenia, co wynika wprost z jej treści, gdyż zostały one w niej wymienione, tak więc dokonał on wszechstronnej analizy dokumentacji medycznej dotyczącej skazanego. Istotne w przedmiotowej sprawie jest również i to, że biegły badał już skazanego na zlecenia innych sądów, miał on od dłuższego czasu wgląd w dokumentację medyczną skazanego oraz przebieg jego dotychczasowego leczenia oraz przebytych konsultacji lekarskich i stwierdził, że migotanie przedsionków, które jest utrwalone u skazanego jest dobrze tolerowane klinicznie, z zachowaną kontrolą rytmu serca. Nie wymaga też obecnie implantacji stymulatora serca, co potwierdzono badaniem Holtera (uzupełniająca opinia biegłego z dnia 8 września 2019 r., k. 36 i n. akta o sygn. VII Kow 5561/19). Biegły stwierdził, że stan zdrowia skazanego umożliwia mu odbywanie kary pozbawienia wolności i podleganie więziennej służbie zdrowia (uwzględniając przesłanki zawarte w art. 155 § 1 k.k.w. w zw. z art. 150 § 1 k.k.w.). Planowane wizyty lekarskie mogą odbyć się również w czasie izolacji więziennej. Wbrew twierdzeniu skarżącego biegły w wydanej opinii napisał, że skazany nie jest obecnie kierowany do zabiegu implantacji urządzenia stymulującego serca, czy też zabiegu ablacji. Natomiast na dzień 10 marca 2020 r. ma on ustalony termin badania kontrolnego (ECHO, Holter EKG). Powyższe oznacza, że biegły nie pominął tej kwestii w wydawanej opinii co starał się zarzucić skarżący.

Stwierdzić zatem należy, że biegły dokonał wszechstronnej oceny stanu zdrowia skazanego, co skarżącemu nie udało się skutecznie zakwestionować.

Sądowi odwoławczego z urzędu wiadomym jest, że w jednostkach penitencjarnych istnieje możliwość zapewnienia odpowiedniego, profesjonalnego leczenia i opieki dolegliwości zdiagnozowanej u skazanego, w tym dostępu do lekarzy specjalistów. J. K. w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności będzie miał dostęp do więziennej służby zdrowia, porad, specjalistycznych badań i konsultacji z lekarskich odpowiednich specjalizacji, co umożliwiają mu stosowne przepisy kodeksu karnego wykonawczego.

Realia niniejszego postępowania nie wskazują, że stan zdrowia skazanego jest na tyle zły, aby nie mógł on z przyczyn zdrowotnych wykonywać orzeczonej w stosunku do niego prawomocnym wyrokiem kary pozbawienia wolności. Godzi się przy tym zauważyć, że jakkolwiek skazany cierpi na schorzenia kardiologiczne, to jednak nie są to dolegliwości takiej natury, aby zagrażały one życiu, czy zdrowiu skazanego.

Odnosząc się natomiast do podnoszonej w wywiedzionym środku odwoławczym kwestii dotyczącej braku możliwości wypowiedzenia się przez skazanego na posiedzeniu należy zauważyć, że, jak wynika z protokołu posiedzenia Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 30 grudnia 2019 r. sprawie zarejestrowanej pod sygn. akt VII Kow 5561/19, sąd udzielił mu dwukrotnie możliwości zajęcia merytorycznego stanowiska, natomiast jak z niego wynika skazany nie chciał składać wyjaśnień i wniósł o udzielenie mu dalszej przerwy. Podejście skazanego do prawa składania wyjaśnień czy też odmowy ich składania jest indywidualną decyzją strony, natomiast sąd w rozpoznawanej sprawie nie pozbawił skazanego tego prawa, stwarzając mu możliwość zajęcia stanowiska co do kluczowych kwestii będących przedmiotem rozpoznania.

W tym miejscu podkreślić tylko trzeba, że stan zdrowia skazanego będzie w warunkach izolacji monitorowany pod kątem uprawnień przysługujących mu, a wynikających z kodeksu karnego wykonawczego.

Reasumując, przy uwzględnieniu wskazanych wyżej okoliczności, należało podzielić stanowisko Sądu Okręgowego o braku podstaw do udzielenia skazanemu dalszej przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Z tych względów Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie, przy czym oceny tej nie zmienia fakt, że w innych postępowaniach inny biegły, tym bardziej że nie był to biegły z zakresu kardiologii, zajął odmienne stanowisko (k. 43 i 44 akt sprawy VII Kow 5561/19).

**ZARZĄDZENIE**

- o treści postanowienia poinformować skazanego,
- zwrócić akta sprawy.

Katowice, dnia 18 lutego 2020 roku